

Η εορτή των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στην Καπερναούμ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εορτάστηκε υπό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων η εορτή των αγίων ενδόξων πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Την Δευτέρα 29 Ιουνίου/12 Ιουλίου 2021, ανήμερα της εορτής, ο **Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'** προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων στην **Καπερναούμ**, κτισθέντα υπό του αοιδίμου **Πατριάρχου Ιεροσολύμων Δαμιανού** περί τα 1935.

Συλλειτουργήσαν ο **Σεβ. Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός**, οι **Σεβ. Αρχιεπίσκοποι Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος** και **Ιεραπόλεως κ. Ισίδωρος**, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι και Αραβόφωνοι Πρεσβύτεροι των όμορων περιοχών της **Ιεράς Μητροπόλεως Ναζαρέτ**.

Δείτε το σχετικό βίντεο:

Αναλυτικά, η ανακοίνωση της Αρχιεπισκοπής του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει:

Τήν Δευτέραν, 29^η Ιουνίου / 12^η Ιουλίου 2021, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῶν ἁγίων ἐνδόξων πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τήν μνήμην τοῦ προσώπου καί τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου διὰ Χριστόν τῶν δύο τούτων Ἀποστόλων. Ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησκεται ὅτι ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐκήρυξε Χριστόν σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα εἰς τήν περιτομήν, ἥτοι τοὺς Ἰουδαίους, ὁ δέ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὰ ἔθνη καί ἀπέβησαν οἱ δύο στερεοί στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἄλλων Ἀποστόλων ὡσαύτως συνεργασθέντων.

Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ἐώρτασε τήν ἑορτήν ταύτην εἰς Καπερναοὺμ τήν παραθαλασσίαν, τήν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, βορειοδυτικῶς ἅμα τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ εἰς τήν Τιβεριάδα θάλασσαν καί εἰς τόν ἐν αὐτῇ ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τόν κτισθέντα ὑπό τοῦ αἰδίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ περί τά 1935.

Ἐνταῦθα ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων περιοχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, ψαλλούσης τῆς Βυζαντινῆς παιδικῆς χορωδίας τοῦ Μπέρ – Σέβα ὑπό τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον δεξιὰ ἑλληνιστί καί τῆς ἐξ Ἀκκρης Βυζαντινῆς χορωδίας ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ἀραβιστί ἀριστερά, τῇ εὐσεβεῖ προσευχητικῇ συμμετοχῇ Ἀραβοφώνου καί Ἑλληνοφώνου ποιμνίου ἐκ τῆς Γαλιλαίας καί ἀλλαχόθεν.

Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον Αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπεκάλυψε τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ψαλμ. 97,2), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος συνάξας πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τῆς ἀγιογραφικῆς Καπερναοῦμ τόπῳ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καί πανευφύμων Ἀποστόλων καί πρωτοκορυφαίων Πέτρου καί Παύλου, τῶν «διηρημένων τοῖς σώμασι καί ἠνωμένων τῷ Πνεύματι».

Ὁ Πέτρος καί ὁ Παῦλος καλοῦνται πρωτοκορυφαῖοι, διότι οὗτοι ἐγένοντο αὐτήκοοι καί ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς κλήσεως τοῦ Κυρίου λέγοντος, εἰς μέν τόν Πέτρον: «μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σάρξ καί αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐγώ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος, καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καί πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16, 17-18). Εἰς δέ τόν Παῦλον εἶπεν: «ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σύ διώκεις... Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καί εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι... πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστίν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ... Ἐγένετο δέ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ὄντων ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καί εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τόν Ἰησοῦν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ», (Πρβλ. Πράξ. 9, 5-20).

Τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν τοῦ Πέτρου καί τοῦ Παύλου εἶναι τό ἀναντίρρητον γεγονός, ὅτι οὗτοι ὡμολόγησαν τῇ ἀποκαλύψει βεβαίως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, (Ματθ. 16,16 καί Πράξ. 9, 19-20). Ἐπὶ πλεόν δέ ὁ Πέτρος ρητῶς ἔλαβε τὴν ἐντολήν παρὰ τοῦ Κυρίου λέγοντος αὐτῷ: «Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων;... βόσκε τὰ ἀρνία μου... ποίμαινε τὰ πρόβατά μου», (Πρβλ. Ἰωάν. 21, 15-17).

Ἑρμηνεύων τούς ἀνωτέρω λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Οὐκοῦν διὰ μέν τῆς εἰς τρίτον ὁμολογίας τοῦ μακαρίου Πέτρου τό ἐν τριπλῷ γεγονός εἰς ἀπάρνησιν κατηργήθη πλημμέλημα· διὰ δέ τοῦ φάναι τόν Κύριον «βόσκε τὰ ἀρνία μου», ἀνανέωσις ὥσπερ τις τῆς ἤδη δοθείσης ἀποστολῆς αὐτῷ γενέσθαι νοεῖται, τόν μεταξύ λύουσα τῶν παισμάτων ὀνειδισμόν, καί τὴν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας μικροψυχίαν ἐξαφανίζουσα». [Καί ἀναλυτικώτερον. Διὰ δέ τόν λόγον τοῦ Κυρίου «βόσκε τὰ ἀρνία μου», ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι ἐγένετο ἓνα εἶδος ἀνανεώσεως τῆς ἤδη δοθείσης τῷ Πέτρῳ ἀποστολικῆς ἐξουσίας, ἡ ὁποία διαλύει τόν μεσολαβήσαντα ὀνειδισμόν τῶν πταισμάτων καί ἐξαφανίζει τὴν δειλίαν, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας].

Ὅσον ἄφορᾷ εἰς τόν θεῖον Παῦλον, οὗτος οἶδεν ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, ... ὅτι ἡρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι, (Πρβλ. Β' Κορ. 12, 2-4). Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐμπειρίαν ταύτην τοῦ Παύλου, ὁ ἱερός Χρυσόστομος διερωτᾷται λέγων: «τίνος ἕνεκεν καί ἡρπάγη; Ὑπὲρ τοῦ μή δοκεῖν [=νομίζεῖν] αὐτόν ... ἔλαττον ἔχειν τῶν λοιπῶν ἀποστόλων. Ἐπειδὴ γάρ ἐκεῖνοι συνεγένοντο τῷ Χριστῷ, οὗτος δέ οὐδαμῶς, διὰ τοῦτο εἰς δόξαν ἤρπασε καί τοῦτον».

Ὁ ἱερώτατος Παῦλος ἐδοξάσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, διότι οὗτος ἀφ' ἐνός μέν ἀνεδείχθη ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μαρτυρίαν: «ἐφ' ὅσον μέν εἰμί ἐγώ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω», (Ρωμ. 11, 13)· ἀφ' ἑτέρου δέ ἐτίμησε τό ἀποστολικόν αὐτοῦ ἀξίωμα οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ σωτηριώδους

κηρύγματος αὐτοῦ, ἀλλά καί διὰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, δηλονότι τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ φροντίδος καί ἀνυστάκτου καθημερινῆς μερίμνης, ὑπὲρ ἀπασῶν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ καί πάλιν μαρτυρίαν: «ἐν κόπῳ καί μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῶ καί δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις ἐν ψύχει καί γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός ἡ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν», (Β΄ Κορ. 11, 27-28).

Παρομοίως ἐδοξάσθη, δηλονότι ἐτιμήθη καί ὁ μακάριος Πέτρος ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰπόντος αὐτῷ: «καί δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καί ὃ ἐάν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καί ὃ ἐάν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 16,19). Τό δῶρον δέ τοῦτο τῆς ἐξουσίας τοῦ δεσμεῖν καί λύειν ἔλαβον ἐξ ἴσου ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι μέ πρῶτον βεβαίως τόν Πέτρον, ὡς σχολιάζει ὁ ἐρμηνευτής Ζιγαβηνός λέγων: «Καί μὴν τό δῶρον τοῦτο καί τῶν ἄλλων Ἀποστόλων γέγονεν, ἀλλά πρῶτῳ τῷ Πέτρῳ δέδοται· διότι πρῶτος οὗτος Υἱόν τοῦ Θεοῦ γνήσιον τόν Χριστόν εἶναι ἀνωμολόγησε».

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐξαίρων τὴν ἀποστολικὴν δραστηριότητα τῶν Πέτρου καί Παύλου λέγει: «Ὅρατε Πέτρον καί Παῦλον τό περιφανές καί ὁμότιμον ὅσον, καί ὡς ὑπ' ἀμφοτέρων ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία βαστάζεται; Διὰ τοῦτο καί αὕτη νῦν μίαν καί τὴν αὐτὴν ἀμφοτέροις νέμει τιμὴν, ὁμοτίμως ἀλλήλοις συνεορτάζουσα σήμερον». [Βλέπετε πόση εἶναι ἡ λαμπρότης καί ὁμοτιμία τοῦ Πέτρου καί τοῦ Παύλου καί πῶς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ βαστάζεται; Διὰ τοῦτο καί αὕτη -ἡ Ἐκκλησία- τώρα ἀπονέμει μίαν καί τὴν ἰδίαν τιμὴν καί στούς δύο, συνεορτάζοντας σήμερον ὁμότιμα καί τούς δύο].

Ἐπικαλούμενος τό ἅγιον καί θεάρεστον τέλος τοῦ βίου καί τῆς ἀποστολικῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἁγίων τούτων Ἀποστόλων, ὁ Πατήρ ἡμῶν Γρηγόριος μᾶς προτρέπει νά μιμηθῶμεν αὐτῶν, δηλονότι τοῦ Πέτρου καί Παύλου, τὴν ἐκ ταπεινώσεως καί μετανοίας διόρθωσιν. Διό καί ἡμεῖς μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν:

«Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καί γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε, παμφίλτατε καί κῆρυξ τῆς πίστεως καί διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγος ἁγιόλεκτον, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν [σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας] ἱκετεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν» Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ καλῶς συντηρῶν τὴν Μονὴν καί ἀνακαινίσας αὐτὴν εἰς τὰς ἀγιογραφίας τοῦ Ναοῦ καί τὰ περίξ Ἐπιστάτης μοναχός Εἰρήναρχος ἐδεξιώθη τὴν Πατριαρχικὴν συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα καί παρέθεσεν ὑπαίθριον παραθαλασσίαν τράπεζαν.

Δείτε το σχετικό φωτογραφικό υλικό:

